

ban; az előző évhez képest némi csökkenés (3,75%) mutatkozik, amit a szerző szerint az időközben megszűnt Erdélyi Orvosi Lap különnyomatainak elmaradása okozott. A 400 munkából szépirodalomra 107 darab (27%), tudományos és ismeretterjesztő művekre 90 (22,5%), vallásos irodalomra 55 (13,5%), tankönyvekre 25 darab (6%) esik, 123 mű (31%) vegyes tartalmú. Maga a felsorolás tartalmi osztályozás nélkül, a szerzők betűrendjében adja a munkákat. Az általános jellegű művek, mint az iskolai értesítők, jegyzőkönyvek, jelentések, naptárak, törvények, rendeletek azonban egy-egy összetartó csoportba kerültek és külön címszókat is kaptak. Itt egy tipografiai hibára figyelmeztethetünk. A vastag betűs címszók a betűrendbe illeszkedtek, de az alájuk tartozó munkák és a sorrendben következő másfajta művek közt semmi elválasztó jel (csillag, stb.) nincsen, ami megnehezíti az áttekintést, másrészt könnyen félrevezetheti a csak futólagosan lapozgatót. H. G.

Zakład u narodowego imienia Ossolińskich ustawy, przywileje i rzeczy dziejów jego dotyczące. Zebrał i wydał Wilhelm *Bruchnalski*. Lwów 1928. Ossolineum. 8° XXXII, 748, 1 l.

Institut National Ossolinski, de Adam Fisher. Traduit du polonais par Jean *Narkiewicz Jodko*. Léopol 1928. Ossolineum. 8° 115, 4 l.

A két mű az OSSOLINSKI-intézet 100 éves fennállásának emlékére rendezett jubileum alkalmával jelent meg. Az első az Intézet keletkezésére, történetére vonatkozó iratokat közli, 1804—1867-ig német és lengyel, azontúl 1927-ig csak lengyel nyelven. A második az intézet történetét adja s kulturális jelentőségét méltatja.

Az alapító gróf OSSOLINSKI József Miksa (1748—1826) Lengyelország felosztása után, minthogy birtokai Galiciában feküdtek, Ausztriában telepedik le. Állandó tartózkodási helye Bécs. Csakhamar megnyeri az udvar bizalmát s nagy kitüntetésekben lesz része, 1809 óta az udvari könyvtár igazgatója. Meghalt 1826 március 17-én Bécsben.

A XVIII. század második fele Lengyelország legszomorúbb korszaka, az ismételten benyomuló orosz seregek kultúrincseiből is kifosztják az országot. ZALUSKI mintegy 300.000 kötetes könyvtára kézirat és metszetgyűjteménye, a RADZIWIŁŁ-ek könyvtárai, SZANISZŁÓ ÁGOST s a SAPIEHA-család kép- és szoborgyűjteménye Szentpétervárra vándorol a cári gyűjtemények gazdagítására. A XIX. század elején újból meg-